

Ali že imate?

Amerik.-slovenski

Koledar za l. 1899

velja le 25 centov.

Ako ga še nemate, sezite hitro po njem, ker zaloga se zelo znižuje, kar dokazuje, da je Koledar res dober in čen.

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Stev. 8.

New York, 28. januarja 1899.

Leto VII.

Vabilo na naročbo.

Cenjene naročnike, kateri nam za tekoče leto še niso nič naročnine poslali, prosimo isto nemudoma doposlati, ker pri dvojnej izdaji smo že osem števil izdali, kar bi bilo kot tednik dva meseca; sedaj vendar ne moremo po več mesecev list pošiljati brez naročnine, potem pa nič zato ne dobimo, ker nas prizadene dvojna škoda. V očigled temu bodemo prisiljeni po preteku prvega tedna v februarju list ustaviti vsem onim, kateri naročnine ne ponovijo. Ako nam čast. naročniki dopošljejo \$1, plačajo naročnino za četrta leta in dobijo še „Koledar“ za leto 1899.

Upravništvo.

„Pravico na delo.“

Gospod Jones, republikanski major iz Toledo si je minolo nedeljo iztekel burno priznavanje svojih poslušalcev, ko je govoril v Grand Central Palace, ko se je lotil kritike našega bolehnega družbinskega reda. Vriskali so od veselja, ko je kazal na veliko armado brezposelnih, kateri tavajo po deželi; zahteval je, da naj država, ali vlada kaj stori za trampe, da dobijo delo, ki bi to zahtevalo, a je ne dobijo.

Burno so mu poslušalci odobraval, ko je govoril o bratstvu ljudi, ko je povedal, da je socializem smatrali za spoštovanja vredno nauk, ko je zahteval, da bi država prevzela prometna sredstva in ko nekoč proklamiral „novo pravo“, „pravo na delo.“

Ni dvomiti, da je priznavanje, katero je žel govoril, srečo obetajoči omen; ni dvomiti, da to pravo, neprislusno priznavanje kaže, da se narod pričinja otrepati neumnega strahu pred besedo socializem, da se pričinja zanimati za rešenje socialnega vprašanja. Ni pa tudi dvomiti, da je to priznavanje ob enem tudi dokaz za nejasnost zbranih, kateri niso zamogli najti razlike med tavanjem v temi in pravo lučjo, med radikalnimi frazami (praznimi besedovanjem) in jasnim pojmom; ti so nekaj novega videli v markiranih besedah, kar se v naši današnji družbi že davno obstojuje; ti ljudje so bili mnenja, da zagledajo — „novo pravo“, ko se tiče že dokaj stare dolžnosti, dolžnosti, koja že od davnih časov človeštvo na tla pritiska.

Ta markirana beseda „pravo na delo“, katero je major iz Toledo s takim poudarkom kot „novo pravo“ izgovoril, se je še vedno prikazala v delavskem gibanju. Globoko je segla pri ljudeh, kateri niso imeli čistega spregleda v bistvo naše današnje družbe, ter so se ti pustili voditi od čustva, in ravno zaradi tega niso bili v stanju razoditi kar je v istini tičalo v teh tako radikalno zvanečih markiranih besedah. Zahtevanje po „pravu na delo“ igra povsod tam veliko vlogo, kjer je delavsko gibanje še v rokah radikalnega meščanstva, kjer se v delavskem razredu še ni oživilo samostojno mišljenje in delovanje. „Pravo na delo“ je ponesrečen klic malega meščanstva, katero vidi grozno pretenje sebi in svoji družbi pri vprašanju za življenje, po armadi brezposelnih, kar uničuje razvoj strojev. „Pravo na delo“ je že pred pol stoletjem in več v zgodovini Francoske igralo veliko vlogo in vendar je gospod major iz

Toledo še danes imenuje „novo pravo“.

Nikakor ne, „pravo na delo“ ni nikakoli socialistična terjatev, s to nečijo socialisti ni opravičiti imeti. Ti zatrjujejo in računajo z istino, z lepimi praznimi besedami se nečijo pečati; „pravo na delo“ se že danes obistinuje, seveda v navadnem smislu ljudi — ker množina teh se še ne bavi z idejami po boljšem srečnem življenju, po pravi prostosti, po gospodarski in politični enakopravnosti.

„Pravo na delo“ se že danes obistinuje, saj vendar postalo prava postava kapitalističnega izdelovanja. Vsakdo ima „pravico“ delati, narodno bogastvo pomnoževati, premoženje na svetu na kupe spravljati, sam pa naj pri tem polagoma od siromašne umrje. To „pravo“ je pravo kapitalistične družbe, in vsekdo jo izvršuje, kdor se v potu svojega obraza trudi, za zaslužek svoje delavne moči napenja, svoje kosti, živce in možgane žrtvuje za višjo vrednost, katero pa najemnik te delavne moči sam spravi. Vprašajte le ubogo šivilje po potilnih delavcih, ktere po stanovanjskih kosarjih po 13, 14 do 18 ur na dan delajo, ako nimajo te pravice na delo. Poglejte v tovarne in k strojem prejšnje in v železne tovarne, v kterih pri trdeji tlaki delavci s pomočjo strojev izdelujejo blago za trg vsega sveta, a kakošen zaslužek imajo? Ali nimajo ti ljudje pravo na delo?

Ali odgovoril nam bode major iz Toledo: „Ti stroji spravljajo ljudi ob delo in ti ljudem delo preskrbeti, to je ono, kar smatram za „pravo na delo.“

Ah tako, lepo oglejmo si malo.

Gospod Jones nam kliče: „Vlada skrbi za dostavljanje naših pisem, zakaj ne bi se zato skrbela, da vsi delo dobimo.“

In to zahteva gospod major iz Toledo od današnje vlade, od vlade pod današnjim družbinskim sistemom.

Ali gospod Jones vé kaj to pomeni?

„Pravo na delo“ v tem pomenu in od države pripoznano, ne bi nič manj, niti nič več pomenilo, nego na pr. da bi država v slučaju kake krize vse delavsko ljudstvo, katero je brez dela, preskrbelo z delom v njihovih strokah. To bi pomenilo, da bi država ravno ob času, ko vsa trgovina miruje, razvila obrtniško gibanje. To ne bi nič drugega pomenilo nego krizo se bolj pojostrojilo, ktera je nastala valed preobhilega pridelovanja, ktera bi se pa še povišala, ako bi država sama delala. To bi z drugimi besedami pomenilo bankerot države, ker bi izdelano blago na z blagom preobloženem svetovnem trgu ne zamogla prodati.

To obistenje prava na delo, je kakor vidimo v današnji državi nemogoče in ravno upanju tega uresničenja je veljalo priznavanje, ktero so zborovali v nedeljo dokazali izvajanjem majorja iz Toledo.

Toda gospod Jones tudi na to ne rešitev ne meni. Saj je povedal kaj on razume pod „pravom na delo“, ko je navedel priliko iz njegovega mesta, da so tam ustanovili mestno stanovalsko hišo, v kteri dobijo vsak brezposelni za jedno noč prenočišče in krožnik juhe, ali zato je moral preje nekaj ur delati ali na cesti, ali pa na dvoru drva cepiti. Kaj gospod major iz Toledo razume pri svojem „novem pravu“, ni to pravo na delo, katero daje delavcu trajno mogočnost, da bi vsak čas svojo delavsko moč prodal za primerno plačo. Ne, to je pravo na prisilno delalnico, pravo na prisilno delo, kar gospod Jones delavcem pripo-

roča, in svesti smo si, da bi si oni tisoči, kateri so temu gospodu v nedeljo tako ploskali, dvakrat premislili to storiti, ako bi preje dobro spoznali, kaj tiči za lepo zvanečimi besedami majorja iz Toledo.

Ne, ne samo v „pravu na delo“ ni še odrešenje, pač pa pri odpravi dela za zaslužek, priborenej v dolgotrajnej borbi delavcev proti svojimi zatiralci, v borbi razreda proti razredu, Preobrniti je potreba ta kapitalistični sistem, ne ga pa vzdrževati na tak način kakor ga želi gospod Jones, major iz Toledo.

Iz naših novih kolonij.

Poročilo generala Greena.

Washington, 25. jan. Sedaj so objavili poročilo generala Greena, posebnega poslanca na Kubi odkar je minola blokada Havane. General Greene pravi, da je oboroženje kubanskih vojakov kaj slabo, misli pa, da bi bili ljudje zmogni opravljati nekako deželno redarsko službo. Mnogo njih je bilo tako dolgo v vojski, da so sedaj komaj še sposobni za kak drugi posel. Častniki so inteligentni in domoljubni in njihove čete so, ako prav osnovane, popolno sposobne za meščansko gardo. Ako bi jih pa za ta posel ne porabili, potem se je bati, da se udajo roparskemu življenju, tembolj ker jim manjka hrane in obleke. Ako jih razpustijo, bežali bodo v gore in od tam ameriškim vojakom mnogo prizadeli.

General Greene priporoča idejo, ljudskega posojila za Kubo, da se izplačajo kubanski vojaki in istim omogoči povrtni se v domovino. Dalje priporoča pričeti z gradnjem javnih stavb na Kubi, pri katerem bi dobili delo domači delavci. Poleg tega pa bi morali tudi na sistematičen način skrbeti, za vsled trdnosti Weylerjeve politike, osiromašena deca.

Nevarne razmere.

Havana, 24. jan. General Maximo Gomez namerava vse kubanske vojne moči na otoku zbrati v pokrajinu Santa Clara, od tam odkorakati v okolico Havane in počakati kako se razmere razvijejo. Mnogo poverjenikov generala Gomeza je že v Havani, posvetujoč se z odličnimi kubanskimi vodji o sedanjem položaju. Kubanci pred vsem želé, da bi bila njihova armada plačana, ter se kar očitno izražajo, da bi bila velika krivica, ako bi Amerikanci, kateri oskrbujejo finančno na otoku, ne da bi plačali domoljube. Časopis „La Lucha“ pravi, da kubanska pesem: „Kuba je prosta“, ni resnična, ker Amerikanci pri njihovem vojaškem gospodarstvu nikjer niso pustili niti sledu kake samostojnosti, tudi ne pri mestnih oblastih. Čujejo se govorice o mogočej noveji vojski, toda velik del Kubancev zavrača to idejo in opominja ljudstvo naj se poda.

Položaj je vsak dan bolj resen. Mestni svet v Havani je v svoji današnji seji izrazil željo, vprašati generala Ludlowa, vojuega guvernerja mesta, zakaj so prav za prav tu, ako brez vojnega poveljništva nič storiti ne smejo. Major Lacoste je za sedaj mestni svet pomiril, ter obljubil z general Ludlowom govoriti.

Kubanska narodna skupščina v Mariano je sklenila počakati do prihoda senor Lauza, komisarja v Washingtonu, da sporoči o izidu svoje naloge. Ako njegovo poročilo potrdi, da kubanska armada ne bode plačana, potem je gotovo pričakovati nemirov. Večina tukaj-

šnjih kubanskih častnikov je od generala Gomeza dobila povelja, ter zapuščala mesto, da se zjedini z svojimi četami.

Resen položaj.

Manila, 26. Hongkong, 26. jan. „Republica“, uradno glasilo Filipincev piše, kongres je sprejel vstavo, Aguinaldu dal zaupnico in ga pooblastil. Amerikancem napovedati vojsko, ako se mu zdi pripravno. Pri nekem shodu ženskega spola v Cavite so včeraj sklenili Aguinalda prositi, da bi dovolil ženskam prijeti za orožje in braniti deželo. V soboto večer so skušali nekateri Filipinci masčevati smrt njihovega kapitana Belmonta, kterega je ustrelila ameriška straža. Jeden je bil usmrten, druge pa so vjeli in zaprli, potem ko so menjali nekaj streliv. Dogodek je prouzročil grozno razburjenost in jezo med domačini.

V Manili vlada vojno pravo v skrajni obliki. Domačini ne smejo po 10. uri zvečer več na cesti, in domačini ne dovolijo Amerikancem prekoračiti njihove črte. Amerikanske častnike, kateri so hoteli izplačati delavce pri vodovodu so z nastavljenimi bodali pogurali nazaj, ker niso imeli potnega lista od Aguinalda.

Kabinet Maboni je odpustil španske civilne vjetnike vsled slavnosti sprejetja ustave in dovolil tudi denar za domače duhovenstvo. Vjeti španski duhovniki pa še nadalje ostanejo v zaporu. Obravnave med Filipinci in Amerikanci niso imele do sedaj nikakega vsepa in pravijo, da bodo Filipinci pri prvem posvetovanju dali Amerikancem osem dni odloga, njihovo vlado pripoznati. Ta vest ni verjetna.

Washington, 26. jan. Vojni oddelek je danes dobil od generala Otisa brzojav, v katerem nič ne omenja političnega položaja na Filipinah. General Otis prosi dovoljenja, se pogajati s parniškimi družbami o prevozu španskih vojakov v njihovo domovino. Naznačili so mu, da je senat sklenil, 6. februarja o odobrovanju mirovne pogodbe glasovati. Med tem časom pa naj se skuša status quo v Manili in Iloilo ohraniti. Vest, da je kongres v Malolos pooblastil Aguinalda, napovedati vojsko Amerikancem, se oficijelno v vojnemu oddelku ne potrjuje.

Zahtevajo plačo.

Havana, 26. jan. Arelino Rosas, kubanski general iz Colombije, kateri je prišel z general Calixto Garcijem s takozvano „Bermuda“ ekspedicijo na Kubo, je pisal v „Diario de la Marina“ članek v kterem pravi: Amerikanska vlada je slabejša nego Weylerjeva. Blokada je Pacificose iztrebila in bila nečloveška. Amerikanci so ravnali ravno tako kakor Španci, pobirali so davke, kubanskih vojakov pa nečijo izplačati. „La Discusion“ energično zahteva, da se izplačajo kubanski vojaki. Vsaj morada Amerikanci niso prišli, Kubance vladatai proti njihovi volji. Kubanski vojaki istotako zahtevajo plačo kakor so bili plačani amerikanski pod Washingtonom, potem ko so si priborili neodvisnost. Agitacija radi izplačanja kubanskih vojakov se širi. Kubanska glavna skupščina bode 15. februarja v Mariano zborovala in se o tem posvetovala. Kubanci nameravajo 24. februarja obhajati kot narodni praznik in se trudijo za to dobiti dovoljenje. Maximo Gomez bode ta dan blizu mesta, ter zahteval se z svojo armado podati v mesto. Kubanci protestirajo, ker je nastanjenih 100 zdravnikov, da bi mesto glede zdravstvenih razmer preiskali. Pravijo, da bi to redarstvo in nekaj zdravnikov veliko cenejše opravili.

Vihar na Primorskem.

Stari grehi se grozno maščujejo. Razne zaslepenje vlade so z materinsko ljubeznijo na prsih države izredile gada, katerega zdaj, ko je postal močen, ne more več krotiti. Lahonstvo na Primorskem je po krivdi nemških vlad postalo tako preširno in nestrno, tako nasilno in kruto, da bo morala močna roka poseči vmes, ako se naj prepreči boj na nož.

Le pogledimo, kaj to ošabno primorsko Lahonstvo sedaj počenja proti nameravani ustanovitvi hrvatske gimnazije v Pazinu.

Hrvatje v Istriji nimajo dosedaj ne jedne srednje šole. Hrvatski mladini je pot do višje omike zaprta in zato nedostaja domače inteligence, hrvatskih duhovnikov in uradnikov. Lahi priznavajo sami, da se godi Hrvatim koivica, da so prikrajšani, toda to je le platonično priznanje, le hinavstvo, kajti Lahi so vzlic temu zastavili vse sile, da preprečijo ustanovitev hrvatske gimnazije.

Naglešanje, da se bore le proti temu, da hoče vlada ustanoviti gimnazijo v Pazinu, je samo preteza in drugega nič. Lahi sicer vpijejo, da je Pazin italijansko mesto, da hoče vlada s hrvatsko gimnazijo pohrvatiti to trdnjavo laške kulture in omike, in se ravnanje sploh točno po zgledu Celjanov. Toda vse to razpade v nič, ako se pomisli, da je Pazin naravno trgovinsko središče vsega hrvatskega dela Istre in zlasti ako se pomisli, da je pazinska občina v hrvatskih rokah, kar bi vsled znanih isterskih razmer gotovo ne bila, da je Lahonstvo tamkoj količkaj pomena.

Boj Lahonstva ni naperjen proti temu, da se ustanovi prepotrebna hrvatska gimnazija v Pazinu, naperjen je sploh proti hrvatski gimnaziji v Istri, ker Italijani tacega zavoda Hrvatom ne privoščijo, hoče jih ohraniti v duševni temi, v kulturni in gospodarski odvisnosti, katera je predpogoj njihovega gospodarstva v tej deželi, a vsled posebnih istrskih razmer je s tem gospodarstvom zvezano tudi materialno blagostanje istrskih Lahov. Samo dokler bodo Slovani brezpravi helotje, so bodo Italijani pasli na njihove stroške.

Ko je sel boj za gimnazijo v Celju, izrekel je vodja štajerskih nemških nacionalcev krilate besede: Če nam Slovenci stokrat dokažejo, da potrebujejo slovensko srednjo šolo, mi se jim moramo ustavljati, da ohranimo svoje gospodarstvo nad njimi. Po teh besedah se ravna tudi primorsko Lahonstvo. Ker v parlamentu nima dovolj moči, da prepreči vladno namero, zato hoče vlado vstrašiti s hrupnimi demonstracijami, z bobnečimi protesti, z veleizdajskimi grožnjami — kakršno je v zadnji seji deželnega zbora tržaškega izustil dr. Spadoni, ki je kar naravnost pozival Italijo na intervencijo — povrh pa namerava preprečiti ustanovitev hrvatske gimnazije s tem, da ustanovi na stroške sestrane istrske dežele italijansko spodnjo gimnazijo v Pazinu, misleč, da primorsko vlado na ta način, ustanoviti hrvatsko gimnazijo kje drugje, kjer ni pogojev za nje procvit, kjer bi hiral rastlina, vsajena v pesek.

Primorsko Lahonstvo računa, da bo tudi sedanja vlada pred njim brezpogojno kapitulirala, kaj je to storilo koalicijsko ministerstvo v zadevi dvojezičnih napisov pri primorskih sodiščih. Upamo sicer, da se to ne zgodi, in da bo znala vlada istrskim Hrvatom zagotoviti njih gimnazijo v Pazinu, toda v naši notranji politiki se presenečenja kaj čisto primerijo. Ta politika se

ne razvija po zakonih logike in zato ni izključeno, da se vlada naposled vendar na katerikoli način uda leškemu pritisku. Za to pa bodi že danes vladi na polna usta povedano, da bi to imelo najusodnejše posledice, kajti po tem bi bili Slovenci in Hrvatje — in Slovenci smo v tem oziroma poploluoma solidarni s Hrvatji — prepričani, da se v naši državi da vse doseči s pouličnimi argumenti!

„Slov. Nar.“

Dopisi.

Steelton, Pa., 22. jan.

(Rojaki pozor!) Rojake po širnej Ameriki opozorujem na sleparsko dvojico, da se jo varujejo, ker koder hodi — slepari. Tukaj pri nas sta se pisala Willy Neuman in njegova žena Julija Neuman, najbrže v se vsakem kraju drugače pišeta. Ta dvojica se prevaža od kraja do kraja in prirejuje ples. Tukaj pri meni sta bila tri dni na hrani in stanovanju ter mi obljubovala, da mi plačata po \$1 na dan; dne 22. jan. sta priredila ples in vstopino lepo spravila, po noči pa pobegnula nikomur nič plačavši. Zato rojake opozorujem, da naj bodejo previdni, da tudi njih ne osleparijo, ali naj pa od taci ljudi novce naprej zahtevajo.

Frank Bezal.

Chicago, Ill., 23. jan.

Društvo „Slovenija“ št. 44, C. S. B. P. J., je priredilo dne 7. januarja svojo drugo maskaradno veselico in se zahvaljuje Slovincem, kateri so počastili s pohodom to veselice. Nastopne maske so dobile darove: Slovenka, gospica Mirija Stonich I. dar; Stara gospodičina, gospd. Marija Sadnikar II. dar; Nuna, gospd. Kma Padež III. dar; Anarhija, gospd. Ana Zajc IV. dar; Španska kraljica, gospd. Franja Weselič V. dar; Severni točaj, g. J. Verbetič I. dar; Romeo, g. J. Košiček II. dar; Stric Sam, g. John Weselič, III. dar; Clown, g. Ferdo Waniček IV. dar; Cowhoy, g. John Šmekar V. dar.

Clinton, Ind., 22. jan.

Rojakom naznamim, da je tukaj tako ostalo kakor je bilo takrat ko sem poročal v naš delavski list „Glas Naroda“. V vseh premogokopih delamo dobro in to vsak dan. Mnogo sem dobil pisem od rojakov premogarjev, kateri me prosijo odgovora, tako odgovarjam vsem skupaj v tem listu. Nekateri me tudi vprašajo s katero železnico naj bi se sem vozili, da bilo boljše potovati. Ali to je meni težko povedati, to zvedo na kolodvoru od agenta, le onaga naj vprašajo, ktera železnica vodi v

Naše pivo

je poskušeno od največje pivovarske akademije v deželi. Mi vemo kako se ima variti.

Zato je

SUPERIOR STOCK

PIVO najboljša pijača.

Prodaja se povsodi.

BOSCH BREWING CO.,
LAKE LINDEN, - - MICH.

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893

"GLAS NARODA".

List slovenskih delavcev v Ameriki. Izdajatelj in urednik: Published by F. SAKSER.

109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.—, za pol leta \$1.50, Za Evropo za vse leto \$7.—, " " " pol leta 3.50, " " " četrta leta 1.75. V Evropo pošiljamo list skupno dvoje številki.

"Glas Naroda" izhaja vsako sredo in soboto.

"GLAS NARODA"

("VOICE OF THE PEOPLE")

Will be issued every Wednesday and Saturday. Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti ne natisnejo.

Dejavnost se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov ročno, da se nam tudi prejšnje bivele naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite naslovno:

"Glas Naroda",

109 Greenwich St. New York City.

Clinton, Indiana, 14 milj North of Terre Haute. Ako kteri pride v Terre-Haute, mu povem, da sta tam dva kolodvora in je kaj lahko mogoče, da se bode moral presesti, ali menjati voz. Tudi me vprašajo kako bi me lahko našli, zato jim odgovorim, da prebivam kakih 300 korakov od kolodvora a proti izhodu, ako kdo sem pride, naj vpraša železniškega paznika, kteri vedno tam pazi, da ljudje, posebno šolska mladina ne pride pod vlak, kje je Peter Pugh in ta jim bode pokazal; jaz bodem vsakomu pomagat kar le mogel. Dalje povem vsem, ako kdo sem pride naj seboj prinese list od Unije, ako ga nima, bode moral plačati \$5. Tukaj so vsi premogari pri United Mine Workers of America in smo v Pittsburgh poslali pet delegatov k letnemu zborovanju. Sklenol bodem za danes in prosim rojake po vseh krajih, da naj podpirajo "Glas Naroda" in vedno dopisujejo, ako je kaj novega, kar gotovo vsega zanima; posebno naj bi vsakdo menil, ako se dobro dela, in kaj delajo, kakšen je zaslužek in kakšni so kraji.

Tukaj imamo lepo vreme, sonce prav toplo sije kakor meseca maja. Vsem rojakom vošim zdravje in srečo, "Glas Narodu" pa želim obilo plačnikov in podpornikov.

Peter Pugh.

Butte City, Mont., 15. jan. Ker ni čitati dopisov iz naših krajev, sem se jaz namenil poročati par vrstic o tukajšnji organizaciji; nekterim rojakom je že znano kako močno Unijo imamo delavci v tej državi, posebno v tukajšnjem mestu Butte. Zelo močna je Miners Union in v poslednjih dveh letih smo tudi ustanovili "Mill & Smeltermans Union", ktera je pod nadzorstvom Western Federation of Miners. Zelo veliko sitnosti in dela smo imeli predno se je nam posredilo vse skabe združiti v našo Unijo, ker mnogo teh je zatirjevalo, da je to nepotrebno in so nas pri našem delovanju zelo ovirali. Posebno sta se upirala dva izobražena moža, ter govorila, da ju nikdo ne more prisiliti k pristopu k Uniji, ker smo videli, da utegneta ta dva res skodovati Uniji, smo imeli posebno zborovanje in se posvetovali kaj bi z njima storili? Dogovorili smo se, da ju stirmo iz tega mesta, kar se je tudi zgodilo. Po noči od 11. na 12. januarja smo šli pred rudopolnilnico po nju, vzeli ju od dela in peljali v pet milj oddaljeno mesto ter njima zapovedali, da se nemata več povrniti, ker za nju ni več dela v tej okolici. To je bil hud udarec za moža, ker imela sta jako lahko delo in dobro plačo, jeden

\$3 drugi \$4 na dan, prvi je bil Furnacemen, drugi Motormen. Prišlo sta se pri policiji, a ta jima je rekla, da ne more nič storiti proti tako močnej Uniji, ravno tak odgovor sta dobila od superintendenta od topilnice. Tako postopamo tukaj v Montani z ekibi, ako ne bi bili tako odločni in organizirani, bi bili tudi naši zaslužki že zelo znižani. Nadalje pa tudi naznanim rojakom, da v Montano ni hoditi, ker je zelo veliko število brezposelnih. Pozdrav rojakom in jim objednem priporočam podpirajte naš koristen delavski list "Glas Naroda". Naročnik.

Great Falls, Mont., 17. jan. Ker se zelo redkokrat kaj čuje iz naše sredine, mi bodele gotovo dovolili gospod urednik malo prostora, da nekoliko naznanim drugim čitalcem in čitalkam v našem cenjenem listu kako se nam tukaj godi. Kar se dela tiče, smem reči, da gré še precej dobro, akoravno bi bilo lahko še bolje; delamo vedinoma vsi, ne ravno stanovito, vendar pa toliko, da se vsako lahko pošteno preživi. Tukaj ste dale rudopolnilnici, ena se imenuje "B. & M. C. & S. Mng. Co.", druga pa "The United Smelting and Refining Co."; v prvo imenovanje dela precejšnje število rojakov, še več pa bratov Hrvatov, seveda boljše prostoro imajo Irči, kakor mislim sploh po vsej Samovej deželi. V poslednjem pa dela tudi precej Slovencev, a prvo stopnjo imajo Švedi. Stalno delo se pri poslednjem ložji dobi, nego pri prvej, vendar pa ne svetujem rojakom semkaj, kajti v topilnici je navada, da vsako leto prestane z delom za dva ali tri mesece, včasih tudi se dalje in to se navadno zgodi v mesecu juliju ali avgustu.

Zimo imamo še precej vgodno, snega nimamo veliko, ali imamo ga vsejedno toliko, da nam naznanja, da je sedaj njegov najbolj ugodni čas; mraza smo imeli dosedaj največ 24 stopinj pod ničlo in to je bilo samo dvakrat, navadno pa imamo vedno enako in mirno zimo.

Hitre smrti je umrl tukajšnji rojak Anton Oven, doma iz Primškega, na Dolenjskem, star je bil 35 let, neozžen, bival je 6 let v Ameriki, ter zapušča v domovini osamel mater. Pokojnik ni bil udobenega društva, da je bil spodobno pokopan, skrbeli so tukajšnji dobrosrčni rojaki, kteri so kolektivno za njegov pogreb. Bog jim povrni za njih trud in požrtvovalnost. Uzrok smrti je najbrže srčni kap, ker dne 3. januarja opoludne je tožil, da se nič dobro ne počuti, ter se podal k počitku — za vselej — zvečer so ga hoteli poklicati na obed, a našli so ga mrtvega, presečili so je iz te solzne doline. A mi mu kličemo: "Da zopet vidmo se nad zvezdami."

Srčni pozdrav vsem rojakom, tebi vrli naš zaščitnik "Glas Naroda", pa želim, da bi te povsodi marljivo čitali, v najbornejši hiši ne bi smel biti pozabljen; prosim te pa, da tudi vnaprej ostanesh neustrašljivi zagovornik in nam kazal pravo pot, rojaki naj bi te pa tudi vpešno podpirali, kar tudi zaslužiš. Naročnik.

San Francisco, Cal., 13. jan. V našem delavskem listu "Glas Naroda" je čitati dopisov iz vseh krajev obširnih Zjed. držav, samo iz našega velikega mesta San Francisco je le malokdaj kaj čitati, zato sem se namenil nekoliko pisati in rojakom naznaniti o razmerah tukajšnjih Slovencev. Slovencev nas tukaj res ni veliko, a vendar imamo dvoje podpornih društev, ktera kljub slabih časov še precej dobro napreduje, in smo na oba jako ponosni. Ker so udje društva sv. Cirila in Metoda raztreseni po Californiji kakor na Oat Hill, Craket, Angels Camp in drugih krajih in ker vem, da se jako zanimajo za društvo, zato želim nekoliko naznaniti od društva in društvenih zadevah. Društvo sv. Cirila in Metoda je imelo svoje glavno zborovanje in volitev odbora dne 27. dec., pregledovanje računov in knjig pa dne 8. jan. V odbor so bili izvoljeni gg.: Jure Sterk, predsednikom; Jakob Jakša, podpred-

sednikom; Josip Prus, tajnikom; Jakob Cesar, zapisnikarjem; Martin Golobich, blagajnikom; Janez Bajuk, maršalom; Josip Fabian, vratarjem; Janez Puhek in Janez Fir, finančnim odbornikom; Jure Bajuk, Matija Lamut, Jože Fink in Martin Judnich, pregledovalcem knjig. Društvo šteje 45 udov, in ima premoženja \$1472.35 v denarju in še druge društvene vrednosti. Toraj dragi rojaki in čitalci, iz tega prav lahko spredite kako lepo in vrlu napreduje to mlado društvo, stinajst sto in dva in sedemdeset dolarjev, to je pač lepa svota za bolniško društvo v tako slabih časih. Dalje je naše društvo sklenilo povišati bolniško podporo od 1. jan. t. l. od osem na devet dolarjev na teden in smrtno podporo od sedemdeset na osemdeset dol., nadalje je društvo tudi znižalo vstopnino na dva dol. Toraj kdor rojakov želi pristopiti k temu društvu, sedaj lahko pristopi z \$2 vstopnine in prinese mora zdravniško spričevalo, da je zdrav. Dragi rojaki v San Franciscu in Californiji, kteri še niste pri nikakem društvu imate sedaj lepo priliko, da pristopite k društvu, ker človek ne ve kdaj ga bolezen obišče in nesreča doleti. Znano vam je, da se je že večkrat pripetilo tukaj v San Franciscu, da je kteri rojakov zbolel, ali ponesrečil, in kar ni imel denarja in ni bil član nobenega društva, moral je iti v mestno bolnišnico, tam tudi umrl in nihče ni vedel za njega, njegovo truplo so zagrebli poleg kakega drugoverca na pokopališče za sirote in nepoznane. Slovenci pa ne želimo, da bi se tako zgodilo s kakim naših rojakov. Le pogledmo kako lepo napredujejo rojaki v Michiganu, Minnesoti, Pennsylvaniji in drugih krajih, kar imajo velika društva in so složni med seboj; tudi mi Slovenci v Californiji bi se lahko združili in drugim narodnostim pokazali, da razumemo negovati medsebojno občevarje.

Kar se tiče nas Slovencev, se tukaj ukvarjamo večinoma po tovarnah in drugih različnih prostorih. Z delom gré tukaj precej slabo. Tukajšnja glasovita tovarna za sladkor "Western Sugar Refinery" miruje. Delavce, kteri so zvesto služili leta in leta in zelo pazili na piščalko, da niso nič časa zamudili, so postavili na ulico ter naj gredo streluhom za kruhom, kadar jih bodo potrebovali jih pa že zopet dobe in bodo tem bolj neusmiljeno priganjali, da vse nadomestijo. Govori se, da bodo v tej tovarni pričeli z delom dne 15. febr. Sprekles in njegov manager Rockmayer sta odpotovala v Evropo na počitnice, seveda ta dva sta jih zelo potrebna. Tudi tovarna za parobrode z imenom "Union Iron Works" dela le po malem, in so mnogo delavcev odpustili okoli praznikov, ali upati je, da v kratkem zopet prične in vse stare delavce sprejme.

Druzi posebnih novosti nemam poročati nego, da tukaj že tri dni zaporedoma neprenehoma trdi dežuje, vremoslavci pravijo, da 10 let že ni padlo v treh dneh toliko dežja, farmarji po vsej Californiji so jako veseli in pričakujejo dobro letino to leto. Marko Švegel.

Razne vesti.

Prizori pred sodnijo.

Nepričakovani prizor se je pojavil te dni pred sodiščem v Patersonu, ko so pripeljali v dvorano Italijana Gibelio Antonio, kteri je bil zatožen, da je napadel 50letno gospo H. Behrens s hudodelnim namenom in jo z nočem hudo ranil. Žena leži v bolnišnici in še ni določeno bode li okrevala ali ne. Italijan je napadel ženo v ponedeljek večer ob 7. uri, ko se je ona iz Little Falls vračala v Paterson. Nek mož je videl napadnika in ga redarstvu popisal. Na to so Antonia zaprli in gospe Behrens ga tudi spoznala kot njenega napadnika. Ko je stal hudodelec pred sodnikom bila sta navzoča dva sina prvega moža od gospe Behrens, Viljem in Karol. Ko je Viljem, kakih 35 let star in čvrst mož, ugledal Italijana, skočil je nanj in ga hotel

zadaviti. Vjetnika spremljajoči redar ju ni bil v stanu ločiti, in trebalo je celo kopico uradnikov, da so moža prisilili izpustiti svojo žrtev. Med tem je vladala v dvorani nenavadna razburjenost, ktera se je plegla še le, ko so Antonia zopet odpeljali v zapor.

Iz veliko mestnega življenja.

Agentje Gerry društva v New Yorku se trudijo poizvedeti za dom nekega dečka, ktere ga so našli na postaji New York Central železnice v popolno omaganem stanju. Nek železniški uradnik ga je našel zvečer v zavarovanem kotu poslopja. Opazil ga je že nekaj dni popreje, ko se je v okolici postaje okoli potikal. Misli je, da deček spi in ga skušal prebuditi, toda zastoj. Ker se mu je to čudno zdelo, poklical je nekega redarja, toda tudi ta ga ni mogel prebuditi. Mislil, da je otrok hudo bolan, kar je spričeval njegov upadli obraz, ga je odnesel na bližnjo redarsko postajo. Dali so mu nekoliko žganja in čez nekoliko minut se je zopet zavedel, toda bil je tako slab, da je komaj mogel govoriti. Ko so mu po žlici dali nekoliko hrane, prišel je polagoma zopet k moči. Pripovedoval je, da je 9 let star, stanoval pri materi in prodajal časopise. Pozneje pa je ušel od doma in sprva tudi dovolj časopisov prodal, da si je zamogel kupovati jed. Sedaj pa že kake štiri dni ni nič jedel, domu k materi, ktera se bomo preživi s pranjem, pa se ni upal, ker bi bila govtova huda, da je toliko časa izostal. Vsako noč je spal v kakem kotu centralne postaje. Izročili so dečka Gerry društvu, ktere ga naloga je skrbeti za take otroke.

Vsaj imamo dovolj!

V New Yorku je razdelilni svet dovolil \$2,715.000 za odkup brooklynskih vodnih bondev; \$500.000 za zboljšanje Park Ave.; \$30.000 za Riverside park; \$10.000 za Hamilton Fish park; \$12.000 za risanje in nadzornike šolskih poslopij in \$9419 za šolske potrebe. Major Van Wyck je rekel pri tem: "Ako šolski svet denar zahteva, vselej odobram in želim, da bi zidali toliko šolskih poslopij, kolikor le mogoče." Kako se vendar časi spreminjajo! Popreje je bil major vselej razkašen, kadar je bilo govorjenje o denarjih za šole. Že nekoliko časa pa je Tammany postal jako liberalen, ter skuša na vsak način pridobiti kolikor le mogoče glasov revnega ljudstva.

Lovilec ljudi.

Na Pearl cesti v New Yorku je lovilec ljudi ustavil dva mimogreda italijanska delavca ter jima pričel hvalisati, krasne stare sukoje in hlače. Prijel je jednega Italijana, toda ta ne bode len, je dvignil lopato, ktero je imel pri sebi, ter udrihnil z njo po lobanji nesrečnega hvalisarja. Ta se je na mestu maščeval ter sunil Italijana v trebun. Ko je na to drugi sin solčne Italije potegnil revolver, je prodajalec obleke brzo pokazal pete. Toda Italijanova krogla je bila hitrejša, zadela je desnico beguna. Strelca so zaprli.

Delavce poparili.

Pri snaženju parnega kotla na zvezni križarki "New York", ktera se nahaja v ladjedelnici v Brooklynu, je bilo 6 delavcev a parom hudo poparjenih. Kdo je kriv nesreče še ni znano, tudi je zelo dvomljivo, da bi preiskava kaj dognala. Ladija ima šest kotlov, ktere loči stena drug od drugega, medsebojne kotle vežejo parne cevi, ktere zapirajo zaklopi. Pod četrtnim kotlom so pred nekoliko dnevi popasili ogenj, da bi ga osnažili. Ko so vodo izpustili in se kotel ohladil, zlezlo je vanj osem mož, da bi opravili delo. Naenkrat se zaklop odpre in par prične puhteti v kotel. Dva moža sta bila z napravami kotlov dobro znana, se vrgla na trebuh, plezala proti odprtini, ter kmalu dospela na prosto. Ostalih šestih pa se je polastil velik strah; hiteli so h gorenji odprtini, in ker so le posamezno zamogli skozi, bili so posebno zadnji hudo poparjeni. Še predno so prišli vsi na prosto, se je zaklop zopet zaprl, drugače bi bila nesreča mnogo hujša.

Morilec v zaporu.

Morilec mladega rokodelca George Eberhardta je že pod ključem. Vtorek zjutraj so vabili tatje v neko hišo na 6. cesti v New Yorku. Ko so bili ravno pri delu, zaslišali so jih in tatje so ubežali na vse kraje. Mladi Eberhardt je jednega bežečih hotel prijeti, toda ta je potegnil revolver in ga hladnokrvno ustrelil. Skrivni redarji so napeli vse živce, da bi izvohunili krivca, kar se jim je tudi posrečilo. Pa ne samo to, prijeli so tudi tri skrivce morilca pri raznih tatvinah in dve dekleti, kteri sti jim pomagali. Zločinci si privedajo razna izmišljena imena in priimke, kar jim samoumevno ne bode prav nič pomagalo.

Biseri v pasu.

Mihael Schaeffer, agent neke parniške družbe v Clevelandu, se je moral te dni pred sodiščem v Jersey City zagovarjati radi tihotapstva. Schaeffer je došel v Hoboken na holandskem parniku in colninski uradniki so našli pri njem z biseri napolnjen pas, ktere ga je nosil pod obleko.

Štrajk tkalcev.

South Norwalk, Conn., 25. Tkalci še vedno štrajkajo, upajo pa, da bode kmalu končan. Družba je sedaj najela agenta, da bode ljudi vabil sem. V ponedeljek je pipeljal agent šet mož, toda štrajkujoči tkalci so takoj tri od njih pridobili na svojo stran in jih odposlali tja od koder so prišli. Agent je dobil za vsacega sem pripeljanega moža \$2. Danes so tudi ostali trije odpotovali in boj bode najbrže v kratkem času končan, ker ima družba mnogo naročil. Nek mož in žena sta danes prevzela žalostno vlogo skabov, on niti tkati ne zna in štrajkarji tega čina ne bodo pozabili.

Osleparjen, ali pa hoče slepariti.

Sioux City, Iowa, 25. jan. Kakor J. S. Browning, kteri je bil svoječasn pri odboru za odlikovanje v chicaški razstavi, trdi, se ne nahajajo Kolumbovi ostanki v tej deželi. "Jeden najbolj znanih nabiralcev znamenitostij", pravi Browning, "ima v posesti prah iznajditelja Amerike." Kupil ga je od nekoga Španca, kteri ga je takrat ponudil za \$5000. Ostanki se nahajajo v New Yorku ali pa v Washingtonu. To je pa najbrže tako, da je bil kdo ogoljufan s prahom, ali pa hoče druge oslepariti.

Vse se bode zadušilo.

Terre Haute, Ind., 24. jan. Po preiskavah profesorja Leo Meesa, predsednika politehnikne, bode enkrat vsled pomanjkanja zraka, vse organsko življenje na zemlji, poginilo. Premoga bode mo še za več stoletij zadosti imeli, toda predno ga bode porabili, zmanjkalo bode zraka in kdor se do tiste časa ne bode mogel navaditi, živeti brez dihanja, moral bode umreti.

Učenjaki pravijo, pri gorečemu premogu nastane ogljeni dioxyd, iz tega pa rastlinjstvo zopet oprosti kislino, iz ktere deloma zrak obstoji. Kakor profesor Mees, je tudi lord Ketlin, nek angleški profesor svojim poslušalcem pravil in sprečunanjem dokazal, da valed požiganja premoga in druge kurjave, zraka počasi zmanjkuje.

Na Angleškem ne bode v 212 letih več premoga, tako je namreč tamovejša vlada preračunala in po istem računu bode mo v Zjed. državah še za 600 let s premogom preskrbljeni.

Da pogori 2000 ton premoga, potreba je kakih 6000 funtov kislne, vse rastlinjstvo na zemlji pa, katero pokriva kakih 21,000.000 štirjaki milij, izpuhti vsako leto blizu milijon funtov kislne na štirjako miljo.

Ako tedaj vsako leto več nego 200.000 funtov premoga na štirjako miljo požgemo, nastane vsled tega več ogljenega dioxyda kakor vse rastlinjstvo zamore iz njega oprostiti kislino. Potem takem ne bode trajalo več 500 let in vse zrak na zemlji bode porabljen. Proti temu se dá komaj kaj drugega storiti, nego vso zemljo obsaditi s drevesi in zeliši. Potem bi se obstoj slo-

vestva in temu neobhodno potrebnega živalstva, vsaj za par stoletij podaljšal. Morebiti so se gospodje profesorji tudi zaračunali in to celo goropadno!

Kazen za brezbožnika.

Chicago, 25. jan. Veleznani bogotajec Robert G. Ingersoll, je imel danes govor v operni hiši v Carlinville, Ill. Predno je stopil pred poslušalce naznanil mu je njegov oskrbnik, da je pobegnil Franke, oskrbnik operne hiše z vso vstopnino, kakih \$200 do \$300. Ingersoll je imel vsejedno napovedani govor, rekel pa je glede takih ljudi, kakor Franke: "Ako ravno ni pekla, bi bilo vendar praj, če bi bil vsaj za take sleparje."

Trust izdelovalcev bilijardov.

Chicago, 25. jan. Tovarnarji bilijardov in "pool" materijala, so se ravnokar namenili osnovati trust. Na delu podjetja stoji "Brunswick-Collender Balke Co." Kakih 95 odstotkov dotičnih tovarnarjev te dežele je pri tem udeleženih. Vloženi kapital znaša približno \$4,000.000.

Koliko je živine v Zjed. državah.

Washington, D. C., 26. jan. Poljedelski oddelek je danes obelodanil nastopno naznanilo: Kakor poslana poročila kažejo je bilo 1. januarja na farmah Zjed. državah naslednje število živine: 13,665.307 konj; 2,134.213 mul; 15,090.115 molznih krav; 27,994.225 volov in druge govede; 39,114.453 ovac in 38,651.631 prašičev. Število se je zmanjšalo in sicer je manj: 285.604 konj; 56,069 mul; 1,269.972 goved in 1,108.362 prašičev. Nasprotno se je pomnožilo število molznih krav za 149.229 in ovac za 1,457.493. Tudi povprečna vrednost je večja nego 1. jan. 1. 1898.

Evropejske in druge vesti.

Naseljevanje v Sibiriji.

Petrograd, 20. jan. Dol. 1892, takrat ko so pričeli graditi sibirsko železnico, ni vlada nikakor pospeševala izseljevanje kmetov v Sibirijo. Od tega leta se je pa stališče vlade glede tega vprašanja popolnoma predrugačilo, ker smatra naseljevanje ob železnični črti iz raznih uzrokov neobhodno potrebnim. Namesto 60.000 do 70.000 ljudi, preselilo se je od tega leta kakih 300.000 duš vsako leto v Sibirijo. To število bi se bilo od leta do leta bolj povišalo, da se ni pred oči revnih kmetov, pri zeleni mizi izmišljena pravljica "o neizmer-nih pokrajinah rodovitne sirske zemlje" naenkrat pokazala kot sleparija. "Rodovitna zemlja v novih pokrajinah" je v istini nerodovitno mrzlo močvirje, ktero po poročilih ravnatelja posestev Tichejeva in poslovdja pri odboru za građenje sirske železnice Kumowsina, dela naselnikom "mnogotere naravne zapreke." To je, ako uradni jezik v poročilu, prevedemo na domače, zemlja ob sibirski železnici ni nič vredna in ubogi kmetje, kteri se tje preselijo, zdravstveno in gospodarsveno žalostno poginejo. Fraze, s kterimi baha nek sibirski časopis, se glase kakor kruto norčevanje iz ubozega kmeta, ko pravi na primer: "Zemlja bi dajala večje pridelke, ko bi se naš kmet poprijel bolj obširnejega gospodarstva, toda — tega, noče pa tudi ne more brez pripomočkov? Svetovati na papirju je lahko, a isto praktično izvrševati je druga stvar. Vladin izvrst, glede naseljevanja Sibirije se ne dá izpeljati. Tam na nerodoviti zemlji čakajo siromašne kmete nepremagljive težave, čemu toraj vabiti prebivalstvo v take kraje, ko je evropejska Rusija notrajnega naseljevanja še tako nujno potrebna.

Rim, 25. jan. Papež je sklenol prihodnjega novembra proglasiti sveti jubilej, kteri bode trajal od božiča tega, do božiča prihodnjega (1900) leta in sicer, da se vpelje na ta način novo stoljetje pričnati 1. januarja 1. 1901.

Pariz, 25. jan. Pripravljalna seja razsodišča o venezuelskem nujnem vprašanju, se je danes tu vršila. Bila je povsem le formalna. Prihodnja seja bode otvorjena 1. aprila. Člani so se zbrali v istej dvorani, ktero so vporabljali špan-

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF AGNIČ, Box 266;
Podpredsednik: GEORG KOTEC;
I. tajnik: IVAN GOVŽE, Box 105;
II. " STEFAN BANOVEC;
Blagaj.: MATIJA AGNIČ, Box 266.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN HABJAN;
JOHN PREŠIRN, Box 286;
JOSEF MANTEL;
vsi stanujoči v ELY, St. Louis Co.,
Minn.

Glasiło: „GLAS NARODA“.

sko-amerikanski mirovni komisarij. Razsedniki: ruski poslanec knez Oronsoff, britiški poslanec Edmund J. Monson, poslanec Zjed. držav general Horace Porter in višji uradniki zunanega ministerstva so skupno zajtrkovali s francoskim ministrom Delcassom. Danes večer bode britiški poslanec dal diplomatsko večerjo, h kateri so tudi razsedniki povabljeni.

London, 25. jan. Kakor se „Central News“ iz Rima brzojavlja, so se v abysinski armadi, ktera stoji pod poveljstvom Ras Makonvena pokazale kože. Ras Michael, podpoveljnik je tudi obolel na tej nevarni kužni bolezni.

Rimski dopisovalec poroča „Times“, da je Rusija poslala papežu posebno povabilo h nameravanemu mednarodnemu shodu glede razoroženja.

Madrid, 25. jan. Španski kolonijalni urad, kteri bode kmalu prenehal biti, zapusti primanjklaj 40.000.000 peset, ktere dolguje na Špansko vračujočim se vojakom. Ta dolg bode prevzel vojni oddelek. „El Liberal“ svetuje kolonijalnemu ministru senor Gironu, naj stori potrebne korake, da dobi nazaj poroške denarje španskih uradnikov, kteri so shranjeni v deželnih zakladih na Kubi in Porto Rici. Ti zakladi znašajo mnogo milijonov peset in v določilih mirovne pogodbe niso omenjeni.

Rim, 26. jan. Papež je sprejel danes kakih 200 članov rimskega plemstva. Rekel jim je brez ovinkov, v višji družbi vlada velikanska korupcija. Plemstvo naj bi se pobeljšalo in nižjemu ljudstvu dajalo dober zgled.

Dunaj, 26. jan. Večraj večer se je pripetila razstrelba v tovarni za benzin, pri kateri so bile razne osebe usmrteno. Kakor se čuje so tovarno zapalili antisemiti. Pa vendar ne?!

London, 26. jan. Senzacija tedna je rop nad 60.000 funtov šterlingov v notah iz Parrove banke. Druga senzacija pa je, da je poslovni vodja banke naznačil zbrauemu bančnemu ravateljstvu, da so roparji poslali 40.000 funtov šterlingov banki nazaj, ker dotičnih vrednostnih papirjev niso mogli rabiti. Kdo so roparji in kako so rop izvršili, najbrže pri belem dnevu in v prisotnosti na stotine bančnih služabnikov, o tem svedo kakor navadno redarstvo nima duha ne slaba. Misli pa, da so bili učinitelji drznega ropa Amerikanci, ker so videli nekaj dni pred ropom Yankeejem podobne osebe potikati se okolo bančnega poslojpa.

Listek.

Na Stolacu.

(Povest iz Hercegovine.)

(Dalje.)

Zaman se je Umihana v poslednjih osmih dnevih, ko je bila na begu z družimi vred, ogledovala po Muji, upala je, da ga ugleda med begunci. Nenadoma vzburla vstaja jo je vedno bolj z veseljem navdajala, nego z strahom. Sedaj pač ni bilo misliti na poroko, ker najbrže Ali ne bode prišel iz Serajeva v Stolac. Tej nevarnosti je toraj Umihana odšla, rada bi Muji o tem kar jej je pretilo in začasno odstranjeno, sporočila. Ko je pozvedela kje se Mujo nahaja, in ker so jej bile razmere na gradu Stolacu natančno znane, ni niti trenotka dvomila, da je Mujo zgubljen in živ pokopan.

Grad Stolac je imel kakor vsi hercegovski gradovi pod zemlske mostovže, kteri so vodili daleč v skalovju in k tem je bilo mogoče priti le z vrvmi. Ti podzemski mostovži in dupline so bili prostori groze in bajkovernega strahu, in otroci Stolaca, kteri so se gori v gradu igrali, so se komaj upali priti do vhoda v dupline. Ako so Mujo sorodniki Umihane v te dupline spustili, mu toraj ni mogoče več ubežati, on mora tam doli gladu umreti, ali ako biga Avstrijci po kakem naključju našli, gotovo bi ga ustrelili, češ da je ogleduh. Toda Avstrijci so imeli najbrže mnogo drugega posla, nego preiskavati dupline, ker vsak dan in noč so jih napadali vataši, kterih število se je že naraslo blizo deset tisoč.

Na gradu je bil položaj Avstrijcev zelo kritičen. Živeč jim je popolnoma pošel, že so se morali odločiti del konj, ktere so rabili za vprego tovrnih voz, poklati in je zaužiti. V zapuščenem gradu je celo manjkalo soli in lesa. Del voz vporabili so za kurivo, poklane konje so pa brez soli kuhali in pekli. Deli te neokusne hrane so bili poleg tega še zelo majhni, ker računati so morali tudi na najugodnejše razmere, ako bi vstasi še dolgo oblegali grad, zato so morali hraniti konjsko meso.

Tudi z naboji so morali hraniti, ker pri vednih napadih po dnevu in po noči, kterm so bili zajeti Avstrijci razpostavljeni, so porabili zelo veliko nabojev. Zato so vojaki dobili povelje streljati le, kadar bi bili gotovi vspeha. Vojaki so bili vsled vedne službe in razburjenja po noči in po dnevih v bitkah že precej utrjeni, toda niti častniki, niti vojaki niso mislili na podajo, ker vedeli so, da bi fanatični vataši najbrže vse pomorili. Položaj je bil skoraj obupen, toda hrabri vojaki so bili odločeni se boriti do poslednjega moža.

Proti večeru je bilo, ko je vojak na straži ob iztočnih vratih gradu za skalo opazil zeleno vejo, s ktero je nekdo dajal znamenja. Stražnik je poklical podčastnika, ta pa častnika, in radovedno je gledala četa vojakov to vejo, s ktero je nekdo dajal znake.

Ko je osoba se zeleno vejo dajala znake miroljubnosti in smatrala, da so jo gotovo opazili, se je prikazala za skalo obleka Turkinje, potem je stopila zakrita in v dragoceuej obleki opravljena ženska izza skale, boječe se blizala proti vratu in v srbsčini zaklicala: „Nekaj važnega imam naznaniti zapovedniku!“

Odposlali so patroljo prostovoljev čez barikade, ktero so zapirale duri, da se osvedoči, ako je Turčinica sama in mogoče jo ne spremlja okdelek sovražnikov. Potem so Turčinko dovedli v trdnjavo in jo predstavili zapovedniku bataljona. Turčinka je padla na kolena pred častnika in milo prosila, da pomaga njej in njenemu ljubimcu. Spomnjo tolmacha hrvaškega podčastnika je zvedel podpoveljnik, da je Turčinki ime Umihana, in da so njunega ljubimca njeni sorodniki zaprli v dupline gradu, da se je Umihana sama podala na nevarno pot h gradu, da reši ljubimca ali pa sama umrje.

IV.

Ko so Mujo prinesli v dupline Stolaca, so mu povedali, da bode toliko časa zaprt, dokler se Umihana ne omoži. Potem so ga spustili v duplino, dali mu pečnega koruznega kruha, meh vina in vode in tako je bil nekako preskrbljen za sedem dnevno vetje, da ne umre vsled gladu. Njegov oče je bil na trgovskem potovanju in se ne bi prav nič čudil, ako se je tudi v tem času povrnil domu, ako Mujo ne najde doma, ker ta je imel čestokrat tudi sam trgovska pota. Mujo sicer ni imel družih sorodnikov, kteri bi se za njega brigali. Njegovo tovarno žival so spravili na varno, ter jo Bajro in Ibrahim krmila in nadzorovala. Radovednim sosedom, kteri so vprašali po Muji, so natezili kako laž.

Vsa zadeva je bila po mnenju Hercegovcev popolnoma navadna.

Kakemu nasprotniku slobodo oropati za teden in mesece, je bilo kaj navadnega. Nasilstva raznih vrst so se prouzročila med temi prebivalci skoraj vsak dan.

Na ubeg iz duplin ni bilo misliti. Mujo se je toraj moral udati v svojo osodo. To jetništvo ni bilo trdo za njega, k večjem dolgočasno. Zamogel se je v duplinah premikati dokler niso bili prepadi in dokler mu je dovolila tema. Veliko bolj neprijetne so mu bile misli, da je Umihana, ta lepa deklica za njega zgubljena. Vedel je, da Bajro in njegovi sorodniki ne delajo nikake šale. V teku tedna postane Umihana žena Alija in Mujo ne bode nikdar več videl ljubljene, za njega bode toraj mrtva.

(Konec prihodnjic.)

Drobnosti.

Rojakom, ktere veseli, da bi vzeli Homestead, opozorujem, da se morajo sedaj požuriti, zakaj spomladi bodo pričeli graditi železnice do Reiny Lake City in ljudje iz družih narodnosti se bodo polastili teh zemljišč, drugič je pa tudi sedaj najboljši čas za hoditi ker je še sneg sah in led, spomladi ko se začne tajati ne bode mogoče iti, ker bode obilo vode, ko je sedaj vse suho. Drugikrat grade zemljišča zbirat 13. febr. zato naj bode ni, kteri nameravajo vzeti ta zemljišča ta dan v Mount Iron, ker jih bode rojak John Sterle in zemljemerec čakal; od tam se bode na sanih vozili kakih 15 milj, kjer se bode komudopadlo, si bode odbral. J. S.

„Slovenski Narod“ je prišel po novem letu izhajati v večji obliki, ter ima sedaj četrto predelov in nove črke. Mi ta napredek prvoboritelja za slovenski narod prav srčno pozdravljamo in nas veseli videti najstarejši in najboljši dnevnik v času primerne obliki. Zavednim ameriškim rojakom priporočamo ta list v naročitev, posebno, ako jih je v kakem kraju kaj več in zlože skupaj zanj; za Ameriko velja za pol leta 4 dol. Naročnino sprejemamo tudi mi in vse potrebno ukrenemo.

V Kamniku se snuje „Mestno godbeno društvo“, kateremu je žeteli veliko vspeha.

Lov na medvedico. Iz Drage pri Rakeku se piše „Slov. Nar.“: Medvedico so zasledili lovci pretečeni teden blizu Gotenice v kočevskem okraju. Izhod so ji zagradili in ta znameniti lov naznanili brzojavnim potom knezu Auerspergu, kateri se ga je takoj drugi dan vdeležil. Medvedica je bila po nje prihodu iz brloga od kneza le obstreljena in je vsled prizadetih ji ran pozneje poginila. Drugi dan so jo našli ne daleč od brloga in o odpeljali k logarju W. Eiseltu v Drago. Ljudje so bili veseli nje smrti, kajti medvedje so jim že večkrat pastirje podili proti Dragi in si privoščili pri živini parkrat počteno večerjo.

Obsojeni Celjani. Ob prikliski slovenske pevske slavnosti dne 14. avgusta 1898. bil je mirno po ulici idoč Miha Bevc od celjskih „gospodov“ pri belem dnevu napaden in pretepen. Zarad tega napada imeli so se zagovarjati Walter Negri, Josef Schmiedl, dijaka mediciner in pa Franc Senker krojač ter Karl Satter urarski učenec. Pri obravnavi dne 30. dec. bila sta obsojena Senker na 8 dni zapora in post, Satter pa na 6 dni in post. Negri in Schmiedl sta pa bila oproščena, ker se sodišče ni popolnoma prepričalo, da sta tudi onadva zares bila med pretepači, kakor so to gledé Negrija štiri, gledé Schmiedlna dve priči trdile. Dne 31. dec. bil je pa neki Oton Weinhard, ključarski učenec obsojen na 5 dni zapora, ker je tudi dne 14. avgusta odtrgal Antonu Ravbnu iz Šoštanja slovenski trak. No, bodo pa za drugikrat ti nemški gošpodje vedeli.

Ujeti defraudant. Na Dunaju so ujeli 40letnega Iv. Krivana, ki je kot blagajnik komitatne si-

rotniške blagajne tekom 14 let po-neveril 260.000 gld. ter živel sila potratno. 2. julija lanskega leta je pobegnil, zapustivši ženo in pet otrok. Na Dunaju je živel v elegantnem hotelu, kjer je v svoji predznosti povedal celo svoje pravo ime. Povedal je, ko so ga pri- jeli, da je z izmišljenim imenom potoval po Nemčiji in Švici. Nazadnje je dospel zopet na Dunaj brez denarja.

Zopet umor na Dunaju. Šeniso našli morilca vlačuge Hofer, katero so našli nedavno zadavljeno in z razparanim trebuhom, že se je dogodil nov umor. Silvestrovo noč je nekdo pr-rezal vrat vlačugi Spilki. Truplo kaže na vratu tudi znake davljenja. Morilca je zalotila neka drugarica Spilke ter začela kričati. Ljudje so morilca ujeli in pobili na tla. Morilec je mesarski pomočnik, Simon Schosteritz iz Sopronja ter je 20 let star. Sodi- jo, da je morilec obeh vlačug.

Deset uromožena. Dne 1. t. m. se je v Simerinku oženil železniški sprevodnik Henrik Stritz s svojo nevesto Marijo Mayer. 10 ur po poroki pa je umrl mladi soprog nagle smrti. Žena njegova je vsled žalosti in obupa skoro zblaznela.

Tovariš umoril tovariša. Nadporočnik Murvay in poročnik Szaboky v Sopronju sta se 3. t. m. vadila v sabljanju. Sablja Szabokya pa je predrla žično naličje tovarišev in konec sablje se je zadr. Murvaya skozi oko v možgane. Nesrečnež je umrl čez dve uri.

Kdaj so začne XX. stoletje! O tem vladajo razni nazori. Nekateri mislijo s 1. januarjem 1900, a drugi s 1. januarjem 1901. „Neue Freie Presse“ meni, da imajo prav drugi ter da se začne novo, 20. stoletje 1. januarja 1901.

Roparski umor. O umoru, ki se je dogodil v Budimpešti na starega leta dan, se poroča: 16letni trgovski pomočnik Ilija Andrić je umoril svojega gospodarja Samuela Polačka, ker ga je radi opetovane tatvine dan prej odpustil iz službe. Mladi zločinec se je skril v prodajalni, kjer je hotel oropati blagajnico, toda ko je hotel zbežati, se mu je ključ v ključavnici zlomil. Tako je moral vso noč ostati v prodajalni, in tedaj je sklenil, da umori trgovca. Ko je Polaček zjutraj stopil v prodajalno, udaril ga je Andrić s sekiro parkrat po glavi, da je kmalu umrl. Zločinec je potem vzel še 190 gld, ter hitel v neko gostilno, kamor so tudi prišli orožniki ponj. Priznal je takoj svoj čin.

Na sveti večer je šel infanterist Emil Wilhelm iz Bele cerkve v tamošnji hotel „trije knezi“, kjer si je naročil sobo. Kmalu nato je čulo več ljudij štiri zaporedne strele. Vdrli so vrata ter našli soharico Jospino Kopatske mrtvo. Infanterist je takoj priznal, da jo je on ustrelil, in sicer zato, ker se je poročila z drugim, dasi mu je obljubila, da mu ostane zvesta. Pripovedoval je, da je bil pri vojaki 30krat kaznovan, ker je radi nje zanemarjal službo. Ko je izvedel, da se mu je ljubca v njegovi odsotnosti poročila, sklenil je, da jo umori.

Od smrti vstala. Iz Skadra v Albaniji se poroča: Neka mlada žena je nakrat umrla in sorodniki so jo, ko so jo vso umili, položili na mrtvaški oder. Na dan pokopa so se zbrali sosede, sorodniki in „jokajoče žene“, ki plakajo za deuar. Vpitle žensk je bilo toliko, da se je mrtva žena — zbudila. Ljudje so bili tega silno veseli, tem bolj, ker je še tisto uro — rodila dote.

Lepa Silvestrova noč. Iz Frankobroda ob Meni poročajo, da so zaprli 31. decembra 1898. leta tristo ljudi, ker so se pretepali, razgrajali itd., v 32ih slučajih je morala sanitetna straža posredovati. Nadalje je prodajalec usnja,

Karol Reineboth s zastrupljenim čajem umoril 13. in petletnega sina ter se potem obesil. Govori se, da je ta strašen čin izvel v blaznosti.

Obsojen vojskovodja. Vojno sodišče v Madridu je generala Senmartina, kateri je otok Porto Rico izročil Amerikancem, obsodilo na dosmrtno ječo.

Podpirajte CARNIOLIA CIGAR FACTORY 328 E. 70 Str. v New Yorku, ktera kljubu povišanju davka in podražanju tobaka ostane pri prejšnji ceni. Ne daje sicer več kuponov v škatljo, a vendar kdor kupi 2000 smodk dobi škatljo smodk z 100 smodkami brezplačno. Prevožnje stroške plačam sam. Blago se pošilja proti pošiljavi gotovega denarja na: F. A. DUSCHEK 328 E. 70 Str., ali „GLAS NARODU“ v New York.

Listnica uredništva:

Rojakom odpošljemo sedaj za \$40.70 100 gld. avstr. veljave, pridejati je še 20 centov za poštnino ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

KOLENDAR za leto 1899 imajo na prodaj gg.: V Clevelandu, O.: Jakob Vidmar, Grocer, 1186 St. Clair Str. V Calumetu, Mich.: Grabek in Sunich, Cor. 7th & Portland Str. Schneller in Plautz 519 Pine Str. Matija Kobe, 430 7th Str. V Jolietu, Ill., S. Kukar, 920 N. Chicago Str.

Kje je?

JOHN BARICH iz Prelesja, občina Stari trg pri Poljanah. Ako kdo rojakov ve za njegov naslov naj mi ga blagovoli naznaniti, ali pa od njegovih po polu bratov Peter in Miha Maihar in bodeta ta dva njemu pisala. Peter Sterk, P. O. Kellogg, Idaho.

Kje je?

Kdor mi naznani kje se nahaja IGNAC HUDAK iz Vučakovca pri Vinici na Dolenjskem, mu dam pet dolarjev. Temu človeku sem na večkratno prošnjo poslal listek, da je zamogel priti v Ameriko, prišel je k meni v Anacondo, Mont., leta 1889 in sem še tukaj za njega hranil in stanovanje in se gotove novce izdal. Delal je tudi v Peubli, Leadville, Globeville, Colo. itd. Rojake prosim, da bi mi naznanili njegov naslov: John Schatz, Box 36, Walkerville, Mont., ali pa „Glas Narodu.“ (1. febr.)

Kje je?

HELENA MAROLT, doma iz Morav, župnija Sv. Gregor, sodni okraj Velike Lašče. Mene je prav hudo oškodovala, zato bi rad zvedel za njo. Ako kdo rojakov ve za njen naslov, naj ga blagovoli naznaniti: John Kastelic, Box 60, Eveleth, Minn., St. Louis Co. (1. febr.)

Rudarji in podzemeljski delavci,

kteri prihajajo v Zjedinjene države, in sedaj iščejo stalno delo, doka isto v Fayal, Genoa in Minnesota rudnikih v Mesabi in Vermilion okraju za železno rudo v državi Minnesota. V imenovanih okrajih dobi pet do šest sto rudarjev delo in tisoč več, kakor hitro se oglasi spomlad. Plača je od \$1.60 do \$2.25 na dan, kakoršno delo kdo ima. Delo je stalno po zimi in po leti in v rudnikih je varno. Dobre hiše dobre družine za primerno najemščino, od \$5 do \$7 na mesec.

Stranke, ktere želé zgraditi svoje lastne hiše, dobé potrebni material, za ktere ga lahko plačajo v mesečnih obrokih od \$5 do \$10. Ako bi rudarji ali delavci želeli priti v ta okraj, pa se ne čutijo varne to storiti brez nadaljnega poizvedovanja, lahko pišejo na John Martinoviča, George Kobeta ali Joe Blatinika v Eveleth, St. Louis Co., Minnesota. Imenovani može delati v Fayal rudniku, ter jih bode veselilo pisati svojim rojakom podrobnosti glede tega kraja.

Captain G. W. WALLACE, Manager of the Fayal Iron Co., EVELETH, MINN.

IGN. TANCIG, slovenski fotograf, v Calumetu, Mich.

se uljudno priporoča vsem Slovincem in bratom Hrvatom za izdelovanje VSAKOVSTNIH SLIK, za male in velike; za svoje delo jamčim, da zadovoljim vsakoga. Izdelujem tudi raznovrstne IGLE ali broches za ženske, ravno tako IGLE za moške vse z slikami, kar je zelo pripravno BOŽIČNO ali NOVOLETNO darilo.

Tudi priporočam slavnem občinstvu v Calumetu in okolici svojo bogato zalogo OKVIRJEV (Frames) za slike od 25 centov naprej.

Ponarejam slike iz stare domovine, pošljite mi sliko Vašo, ali Vaših ljubih doma, in vse skupaj denem na eno sliko, ravno tako kakor bi bili objednem slikani.

Z spoštovanjem udani

IGNATIUS TANCIG,

CALUMET,

MICHIGAN.

Kje je?

ALOJZ HARTEL, temu rojaku sem pomagal pred dvimi leti v Ameriko priti, na potovanju sem mu posodil \$17.65, a moč mi ničesar povrnil. Rojake prosim, da bi mi blagovoli naznaniti njegov naslov: John Možina, Worthington, Dubuque Co., Iowa. (d)

Francoska parobrodna družba Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS SVICO - INNSBRUK (Avstria).

Parniki odplujejo vsako soboto ob 10. uri dopoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton Street:

La Gasgogne	4. febr.
La Champagne	11. „
La Bretagne	18. „
La Touraine	25. „
La Normandie	4. marca.
La Champagne	11. „
La Bretagne	18. „
La Touraine	25. „
La Normandie	1. aprila.
La Champagne	8. „
La Bretagne	15. „
La Touraine	22. „
La Gasgogne	29. „

Prvi razred kajite do Havre velja \$65 in višje.

Glavna agencija za Zjed. države in Canada: 3 BOWLING GREEN, NEW YORK.

Vabilo

na maskeradno veselico

ktero priredi

društvo „SLOVENIJA“ v Clevelandu, O.

dne 11. februarja 1899

v UNION HALL 1696 St. Clair Str.

Karakteristične maske bodo do- bile 6 ali več daril v vrednosti \$15.

Člani domačih društev z društveni- mi znamenji so vstopnine prosti.

Vstopnina za maske in druge 25 centov.

K obilnemu obisku najljudneje vabi

ODBOR.

50 centov pri dolarju!

Na prodaj imam trinadstropni

HOTEL

120 čevljev dolg in 25 širok; oskrbljen je z VSO OPRAVO in priprav- ljen za poset. Hotel je v Mountain Iron, Minn., na Mesaba Range in ga prodam za polovico cene kar mene stane, ker ostavim Duluth, Minn., in se podam v Californijo. Poslojpe je pripravno za SALOON in BOARDINGHOUSE in pravi moč bi naredil lepe novce. Za po- jasnila se obrni na:

JACOB STUBLER,

217 Superior Str., Duluth, Minn (8 feb.)

Kjer bodete ceneje, hitreje in solidno postreženi, tja se obrnite Slovenci! FRANK SAKSER & CO., 109 Greenwich STR., NEW YORK Vam pošilja za \$40.70 v staro domovino 100 gold. Poštarina stane za \$1 ali \$1000 vedno 20 centov. Pišete lahko po domače! Denar je v 13 dnevih doma.

Vsem rojakom priporočam moj

SALOON

1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL., v katerem bodem točil RAZNO IZVRSTNO SVEŽE PIVO, FINO DOMA NAPRAVLJENO VINO in DOBRE SMODKE. Za zabavo je na razpolaganje rojakom tudi

kegljišče.

S pozdravom in odličnim spoštovanjem

ANTON ZORČIČ,
1335 Main Str., La Salle, Ill.

Podpisani priporočam vsem Slovincem in Hrvatim v Dollar Bay, Mich., in okolici svoj lepo na novo urejeni

SALOON,

kterega odprem dne 1. januarja 1899. Vedno bodem točil razno IZVRSTNO PIVO: fino DOMA NAPRAVLJENO VINO: dober WHISKEY in druge LIKERE, ter prodajal dobre SMODKE.

Z spoštovanjem

John Barich,
DOLLAR BAY, MICH.

Slovincem in Hrvatim v Leadville, Colo., in okolici, kakor obim, kateri sem pridejo priporočam svoj

saloon

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, svežo PIVO, dobra VINA, izvrstni WHISKEY, ter prodajam fine SMODKE. Pri meni se Slovenci in Hrvatje shajajo in dobi vsako družbo med njimi. Za obilen obisk se priporočam z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH

Vsem Slovincem v Allegheny, Pittsburgu in okolici se toplo priporoča

STROGO SOLIDNA BANKA CHAS. R. WEITERSHAUSEN, 212 Ohio Street, Allegheny, Pa.

Ta banka ZAVARUJE PROTI ŠKODAM po POŽARU ceno in je solidna v izplačanju škode; ima svojega NOTARY PUBLIC, kateri napravi: pooblastila, kupne pogodbe, preskrbuje dedščine in vse v ta posel spadajoče zadeve. Pošilja DENARJE v staro domovino ceno in hitro. Prodaja PREVOZNE LISTKE za vse parobrodne črte.

GOVORI IN PIŠE SLOVENSKI

Mestna hranilnica ljubljanska obrestuje tudi nadalje hranilne vloge po 4%

brez odbitja novega rentnega davka.

Denar — tudi ameriški — se jej lahko pošilja naravnost ali pa s posredovanjem „GLAS NARODA“.

Podpisana priporočava vsem Slovincem in Hrvatim v Jolietu in okolici svoj lepo, na novo urejeni

SALOON

na vogalu Ottawa in Jackson cesti, Joliet, Ill.

Vedno bodeva točila IZVRSTNO SVEŽE SCHRINGOVO in PORTERJEVO PIVO, FINA VINA in DOBRE PIJACE kakor WHISKEY itd.: IZVRSTNE SMODKE in OKUSNA JEDILA se bodo pri nas dobila vsak čas kakor tudi PRENOČIŠČE za potujoče in to vse proti nizki ceni.

Toraj Slovenci in Hrvatje v Jolietu in okolici kakor tudi na novo došli iz stare domovine, ali potujoči skozi Joliet obiščite nas mnogokrat.

SVOJI NAJ GREDO VEDNO K SVOJIM!

S spoštovanjem

Martin Bluth & Co.,
SALOONER CORNER OTTAWA & JACKSON STR., JOLIET, ILL.

HOTEL Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika
130 Greenwich Street, New York
(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz Avstrije.

Dobra postrežba po nizki ceni.

Prodajamo

parobrodne in železniške listke

po najnižjih cenah.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

Vsem Slovincem in Hrvatim priporočam, da blagovolje čestokrat obiskat moj

SALOON

1206 SCOTT STREET, JOLIET, ILLINOIS, v katerem točim izvrstno ANHEUSER & BUSH PIVO ali ST. LOUIS PIVO, dalje PRISTNO VINO, FIN WHISKEY in razne LIKERE, ter imam na razpolago dobre SMODKE.

Rojaki, posetite me parkrat in prepričali se bode o dobri pijaci in postrežbi.

S spoštovanjem

Mike Krawl,
1206 Scott Street, Joliet, Ill.

JOHN GOLOB, izdelovalec umetnih orgelj

se priporoča za izdelovanje in popravilo KRANJSKIH HARMONIK. Cena najcenejšim 3glasnim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50 do \$100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačna.

JOHN GOLOB,
208 Bridge Street, JOLIET, Ill.

G. MARTINI na 5. cesti v Red Jacketu, Mich., je odprl VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNIŠKA in druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe. Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO po NAJNIZJI CENI.

Slika predstavlja srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na katerem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razp. siljajo ceniški frankovani.

Postena postrežba in umstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem poštovanjem:

Jakob Stenich,
89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

Podpisani priporoča vsem Slovincem svoj krasno vrejeni Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano plzensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljišče.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

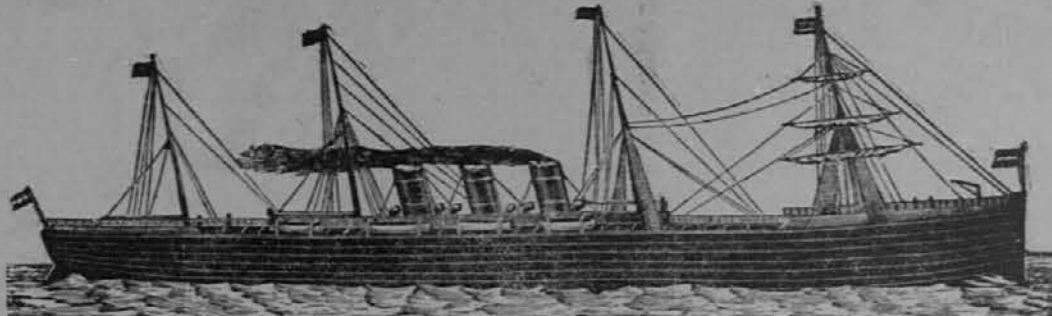
Slovinci obiščite me obilokrat!

Svoji k svojim!

S spoštovanjem

Frank Gole,
hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

THE PRINCE LINE

navedeni parobrodi imajo prostora za 5000 do 6000 ton ter vozijo iz

New Yorka v Genovo in Neapol

„Spartan Prince“, „Trojan Prince“, „Parter Prince“, „Afghan Prince“, „Italian Prince“

vozijo 14 dni v Genovo ali Neapol.

Cene: v Trst \$24.50, Reko \$27.00, Zagreb \$28.00, Ljubljano \$27.75, Karlovac \$28.50, Inšpruk \$26.00.

Potniki tretjega razreda dobé vino, postelj, odejo in jedilno posodo brezplačno.

Glavni zastopnik:

C. B. RICHARD & CO.,
61 BROADWAY, NEW YORK.

Denar pošiljamo v Evropo po nizki ceni.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporoča posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizki ceni.

Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vstano in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci, Money Order ali ček pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko odpošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

328 E. 70 STR. NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretni agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

So. East corner 10. Walnut Str.,
KANSAS CITY, MO.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in eden najprijeteljnejši zdravnik zaradi svojih zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporoča se slovenskemu občinstvu
za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor
tudi zunanjih bolezni.

Dr. G. IVAN POHEK,

jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. Ivan Poheku, Kansas City, Mo.

Stovani gospod!

Naznanjam Vam, da sem Vaša zdravila porabil, in sem hvala Bogu sedaj popolnoma zdrav ter se nemoreim boljega počutiti. Zahvaljujem se Vam, da ste mi tako dobra zdravila poslali. Drugega Vam nemoreim pisati, nego da se Vam srčno zahvalim in ostanem Vaš dobro znani prijatelj in rojak.

Karol Blažina,
Canion Ferry, Mont.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove dotični osebi, ker neče da bi kdo trčil po nepotrebnem svoj krvavo zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY,
MISSOURI.